

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 152/15
U Luxembourg 23. prosinca 2015.

Presuda u predmetu C-180/14
Komisija/Grčka

Dopuštajući da liječnici rade bez prekida 24 sata ili više, grčko zakonodavstvo protivno je pravu Unije

Grčka nije primijenila tjedno radno vrijeme od najviše 48 sati i nije uspostavila minimalni dnevni odmor niti zamjensko vrijeme za odmor

Prema Direktivi o organizaciji radnog vremena¹, prosječno tjedno radno vrijeme ne može prelaziti 48 sati i svakom se radniku osigurava pravo na dnevni odmor u trajanju od najmanje 11 sati neprekidno, unutar vremena od 24 sata i u razdoblju od sedam dana, pravo na najmanje 24 sata neprekidnog odmora dodatno uz 11 sati dnevnog odmora.

Deset grčkih liječničkih udruga podnijelo je pritužbu Komisiji. Prema tim udrugama, liječnici (licencirani i na specijalizaciji) bili su na temelju nacionalnog zakonodavstva dužni raditi u prosjeku 60 do 93 sata tjedno. Također su bili obvezni redovito raditi 32 uzastopna sata na radnom mjestu a da pritom nisu imali pravo na minimalni dnevni i tjedni odmor niti na odgovarajuće zamjensko vrijeme za odmor.

Komisija je stoga protiv Grčke pred Sudom podnijela tužbu zbog povrede obveze. Komisija smatra da je, time što nije propisala i/ili primijenila tjedno radno vrijeme od najviše 48 sati i što nije uspostavila minimalni dnevni i tjedni odmor niti odgovarajuće zamjensko vrijeme za odmor neposredno nakon vremena rada, Grčka povrijedila obveze koje ima na temelju prava Unije.

Svojom današnjim presudom **Sud prihvaća Komisijinu tužbu zbog povrede obveze.**

Sud najprije utvrđuje da najdulje tjedno radno vrijeme liječnika predstavlja pravilo socijalnog prava Unije od osobite važnosti, na koje svaki radnik mora imati pravo jer je riječ o minimalnim odredbama namijenjenima zaštiti njegova zdravlja i sigurnosti. Direktiva tako nalaže državama članicama da predvide gornju granicu od 48 sati za prosječno tjedno radno vrijeme, uključujući prekovremeni rad. U ovom slučaju, Sud navodi da se sati dežurstva, kao i sati pripravnosti stvarno provedeni u bolnici radi pružanja liječničkih usluga, nadodaju normalnom 35-satnom tjednom radnom vremenu. Naime, iako formalno propisuje gornje granice za tjedno radno vrijeme, grčko zakonodavstvo također propisuje da su liječnici dužni biti na više pripravnosti mjesečno, što ima za posljedicu da se produljuje njihova prisutnost na radnom mjestu kad ih se pozove u bolnicu pružati liječničke usluge. Osim toga, to zakonodavstvo također dopušta prekovremeni rad u obliku dežurstava a da pritom u tom pogledu nije određena gornja granica.

Slijedom toga, učinak grčkog zakonodavstva je da **omogućuje da tjedno radno vrijeme prelazi 48 sati a da pritom nijedna jasna odredba ne jamči da liječnička dežurstva u bolnici ne prelaze tu granicu.**

Što se tiče dnevnog odmora, Sud utvrđuje da nacionalno zakonodavstvo koje dopušta da razdoblja rada mogu trajati 24 uzastopna sata nije u skladu s pravom Unije. Na temelju grčkog zakonodavstva, ako nakon uobičajene smjene neposredno slijedi dežurstvo, moguće je da liječnik mora raditi više od 24 uzastopna sata, čak i 32 sata ako uobičajena smjena počinje neposredno

¹ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

nakon dežurstva. Činjenica da se vrijeme za odmor odobrava samo „u drugo vrijeme“ – koje nije u izravnoj vezi s produljenim trajanjem rada – ne zadovoljava na prikladan način potrebu poštovanja općih načela zaštite sigurnosti i zdravlja radnika, koja predstavljaju temelj sustava Unije za organizaciju radnog vremena. **Time što predviđa da se odmor od 24 sata koji se daje liječnicima nakon svakog dežurstva može odgoditi za tjedan dana nakon dana kad je dežurstvo obavljeno, grčko zakonodavstvo nije usklađeno s Direktivom o radnom vremenu.**

NAPOMENA: Tužbu zbog povrede obveze protiv države članice koja nije ispunila obveze koje proizlaze iz prava Unije mogu podnijeti Komisija ili druga država članica. Ako Sud utvrdi postojanje povrede, dotična država članica mora postupiti u skladu s presudom u najkraćem roku.

Ako Komisija smatra da država članica nije postupila u skladu s presudom, može podnijeti novu tužbu kojom će zahtijevati novčane sankcije. Međutim, u slučaju kad država nije Komisiji priopćila mjere kojima provodi direktivu, Sud može, na prijedlog Komisije, nametnuti sankcije već u postupku koji dovodi do prve presude.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke s objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106